

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ & ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ,
ΣΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ Α' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ & ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΦΥΛΑΚΩΝ.

ΣΑΒΒΑΤΟ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2010.

Κυρία Εισαγγελική Πάρεδρος, Ἐκπρόσωπε τῆς Εἰσαγγελίας Βόλου,
Κύριε Διευθυντά τῶν Φυλακῶν Βόλου,
Πανοσιολογιώτατοι, Αἰδεσιμολογιώτατοι καί Ἐντιμότατοι κύριοι
εἰσηγητές,
Ἀγαπητοί σύεδροι καί ἐν Χριστῷ πατέρες καί ἀδελφοί.

Μέ περισσή χαρά καί τιμή σᾶς ὑποδεχόμαστε στό Διήμερο Συνέδριο Ποιμαντικῆς καί Διακονίας Φυλακῶν, τό ὅποιο διοργανώνεται μέ πρωτοβουλία τοῦ Συλλόγου Συμπαραστάσεως Κρατουμένων «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ» τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας καθώς καί μέ τήν εὐχάριστη εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 15 ἐτῶν λειτουργίας καί καλλίκαρπης διακονίας του.

Ἡ σπουδαιότητα τοῦ Α', οὐσιαστικά, Πανελληνίου Συνεδρίου Ποιμαντικῆς καί Διακονίας Φυλακῶν εἶναι, φρονουῦμε, αὐτονόητη. Ὁ ἄξονάς του, πού εἶναι ὁ κυριακός λόγος: «*Ἐν φυλακῇ ἤμην καί ἤλθετε πρός με*», καί ὁ ἐπεξηγηματικός του ὑπότιτλος: «*Διακονώντας τόν κρατούμενο ἀδελφό*», θέτουν ἀμέσως τά πράγματα στή σωστή τους βάση: διακονία στό χῶρο ἑνός σωφρονιστικοῦ ἰδρύματος σημαίνει παρόρμηση ἀγάπης, πράξη αὐτοθυσίας, προσφορά ὑπομονῆς, ἔξοδο ἀπό τόν ἑαυτό μας, χριστοκεντρική προοπτική τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Τελικά σημαίνει δόσιμο στόν ἴδιο τόν Χριστό. Ὅπως Ἐκεῖνος μᾶς τό ζήτησε: στό πρόσωπο τοῦ κρατουμένου νά βλέπουμε Αὐτόν τόν Ἰδιο.

Αὐτό, σέ ὅλες του τίς πτυχές καί τίς ἐκφάνσεις, πνευματικές καί κοινωνικές, ὑπῆρξε ἀνέκαθεν τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας ὡς Σώματος Χριστοῦ, ὡς Μητέρας καί ὡς Τροφουῦ πνευματικῆς τῶν παιδιῶν της: τό πλησίασμα τῶν προσώπων μέσα στό φῶς καί τήν προοπτική τοῦ θεανθρωπίνου προσώπου τοῦ Κυρίου. Ἰδιαίτερα στή σύγχρονη ἀπρόσωπη καί μαζοποιημένη ἐποχή μας, τό πλησίασμα αὐτό γίνεται μιά ὀλοένα καί πῖο ἐπιτακτική ἀνάγκη, πού ζητεῖ δόσιμο καρδιάς στόν ἐξουθενωμένο ἄνθρωπο, μετάγγιση ἐλπίδας καί εἰρήνης μέσα στήν προοπτική τῆς

μετάνοιας -μιάς άγνωστης, στ' αλήθεια σήμερα, έννοιας στους περισσότερους-, άγγιγμα τής χάριτος.

Αυτό τό άγγιγμα τής χάριτος είναι αυτό πού περισσότερο χρειάζεται σήμερα ό άνθρωπος, καί μάλιστα όταν βρίσκεται στόν άπαρακλήτο χώρο τής κράτησης. Έκει, ώς εκ τής φύσεως του πράγματος, τό πρόσωπο γεύεται τήν τιμωρία του, τήν άπαξίωσή του, τήν άπόρριψη του από τά άλλα πρόσωπα, τή μοναξιά καί τήν άπελπισία. Ήδη άγριεμένο από τήν άμαρτία πού διέπραξε ή τήν άδικία πού του έγινε, άγριεύει άκόμη περισσότερο από τήν άναλγησία πού ύφίσταται σιγά σιγά, όταν αυτό τό άγγιγμα τής χάριτος δέν έρχεται.

Η προσφορά οικονομικών βοηθημάτων καί ή κάλυψη άλλων άναγκών είναι καλή καί άγια. Δέν είναι, όμως, από μόνη της ό κατάλληλος τρόπος για τή θεραπεία τών έσωτερικών πληγών. Η παρουσία τής Έκκλησίας διά τών λειτουργιών της μέσα στα κρατητήρια καί τίς φυλακές, τούς χώρους αυτούς τών ψυχικών τραυμάτων, είναι παρουσία τής Ίδιας τής Άγίας Κεφαλής της, του Χριστου, πού ύπηρξε ό πρώτος καί μέγάλος κατάδικος-θύμα τής ανθρώπινης πονηρίας. Ο Χριστός είναι ή πηγή τής χάριτος, καί ώς τέτοιος γνωρίζει νά θεραπεύει τά τραύματα, όποια καί όσα κι αν είναι αυτά, μέ τά μαλάγματα τής μετάνοιας, τής καθάρσεως, τής έξισοροπήσεως τών διασαλευμένων δυνάμεων τής ανθρώπινης ψυχής.

Η εμπειρία τής τοπικής μας Έκκλησίας είναι ήδη αρκετά μεγάλη, ώστε νά είναι σέ θέση νά προσφέρει κάποιο λόγο ωφέλειας καί προβληματισμού στό καίριο αυτό θέμα τής ποιμαντικής της ευθύνης. Η προσπάθειά μας είναι ή παρουσία τών εκπροσώπων της μέσα στους τόπους του σωφρονισμού νά είναι παρουσία αυτής ακριβώς τής μυστικής χάριτος, τής γλυκείας καί θεραπευτικής, τής θωπευτικής καί ιαματικής, τής άγαπητικής, τής ανθρώπινης, πού γλυκαίνει τίς καρδιές.

Στήν προσπάθεια αυτή θυσιάζονται στήν κυριολεξία τόσο οί έπιτετραμμένοι σ' αυτήν εκλεκτοί κληρικοί μας όσο καί οί έθελοντές λαϊκοί άδελφοί μας, πού πραγματικά έχουν αναγάγει τήν πολύμοχθη αυτή διακονία σέ σκοπό ζωής, μέ μοναδική προθυμία καί ίλαρότητα. Σ' αυτήν τήν ίλαρότητα καί τήν προθυμία, πού πηγάζει από μιά άνιδιοτελή άγάπη, όφείλει τήν έπιτυχία της κάθε έθελοντική προσπάθειά τους. Γιατί είναι αλήθεια πώς ό έθελοντής, μέ τήν άγαπώσα καρδιά, σέ κάθε περίπτωση, κυρίως όμως μέσα στήν εκκλησία, στό όνομα του Χριστου καί πρός χάριν

τοῦ συνανθρώπου, εἶναι αὐτός πού μπορεῖ νά ἐπιτύχει, ὅσα δέν μπορεῖ ὁ ἴσως καλοπροαίρετος ἀλλά μισθωτός ὑπάλληλος· ἀκόμα καί τὰ ἀδύνατα!

Στό ἔργο αὐτό τῆς Ἐκκλησίας ἢ συμβολή τῆς Πολιτείας μπορεῖ καί πρέπει νά εἶναι καίρια βοηθητική. Ἡ διευκόλυνση τῶν κληρικῶν καί τῶν ἐθελοντῶν πού ἐπιθυμοῦν νά διακονήσουν στούς χώρους κράτησης ἐπαφίεται στήν καλή διάθεση τῶν κρατικῶν λειτουργῶν, ὥστε οἱ χῶροι τῶν φυλακῶν νά γίνονται πράγματι τόποι σωφρονισμοῦ, παιδαγωγίας, πνευματικῆς ἀποκατάστασης καί κοινωνικῆς ἐπανένταξης τῶν κρατουμένων προσώπων, μέ ἀπώτερο σκοπό τήν προοδευτική ἐξυγίανση τοῦ κοινωνικοῦ μας ὀργανισμοῦ. Ἡ δέ μόνιμη θέση καί παρουσία ἐφημερίου στίς φυλακές δέν θά ἀφήνει τίς ψυχές τῶν κρατουμένων ἀνειρηνευτες, ἀβοήθητες καί ἐξαγριωμένες. Ἡ ἠθική συμπαράσταση καί ἡ πνευματική τροφοδοσία ἐκ μέρους τοῦ ἱερέως ὡς πνευματικοῦ πατρός τῶν κρατουμένων θά εἶναι, πιστεύω ἀπόλυτα, ὁ καλύτερος, ἀσφαλέστερος, ἀνθρωπινότερος καί θεοφιλέστερος τρόπος διακονίας τῶν ἀδελφῶν μας.

Θεωροῦμε ἀληθινή εὐλογία τήν παρουσία ὅλων τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, πού ἀνταποκρίθηκαν στό κάλεσμά μας καί κομίζουν ἐδῶ τήν πλούσια ἐμπειρία τῆς δικῆς τους διακονίας στόν εὐαίσθητο χῶρο τῶν φυλακῶν καί συνάμα τήν ἐναγώνια πρόθεσή τους γιά πιό συστηματική καί μεθοδική ἐργασία. Βρίσκονται ἀνάμεσά μας κληρικοί καί λαϊκοί ἀπό τίς Ἱερέες Μητροπόλεις Ἐδέσσης, Λαρίσης, Καισαριανῆς, Ἰλίου, Μαντινείας, Φθιώτιδος, Λευκάδος, Καρπενησίου, Σερρών, Τρίκης, Μεσογαίας, Νέας Σμύρνης, Πειραιῶς, Θεσσαλιώτιδος, Νεαπόλεως, Θηβῶν, Φωκίδος καί Μυτιλήνης. Τούς εὐχαριστοῦμε θερμότατα γιά τήν ἀνταπόκριση καί τόν κόπο τῆς ἔλευσής τους στήν πόλη μας. Ἡ σημασία τῆς συνάντησης, τοῦ συμπροβληματισμοῦ καί τῆς ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων ὅλων μας εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, ὑπηρετώντας τό σκοπό τῆς βελτίωσης τοῦ τομέα αὐτοῦ ποιμαντικῆς.

Συγχρόνως ἐπιθυμοῦμε νά εὐχαριστήσουμε τούς ἐκλεκτούς εἰσηγητές τοῦ παρόντος Συνεδρίου καθῶς καί ὅσους κοπίασαν γιά τήν προετοιμασία του. Ἰδιαίτερα ὁμῶς συγχαίρουμε πατρικῶς τόν ἀγαπητό μας συνεργάτη καί ἐκλεκτό μας κληρικό Πρωτ. π. Θεόδωρο Μπατάκα, Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου Συμπαραστάσεως Κρατουμένων «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ» καί ὑπεύθυνο τῆς διακονίας τῶν φυλακῶν καί σωφρονιστικῶν ἰδρυμάτων τῆς μητροπολιτικῆς μας περιφερείας, γιά τήν φιλόθεη προσπάθειά του νά διοργανωθεῖ τό παρόν Συνέδριο. Πρόκειται γιά μιά προσπάθεια πού

ύπαγορεύτηκε από τόν ζήλο για τήν διακονία του, από τήν αγάπη του για τούς κρατουμένους αδελφούς μας. Εύλογοῦμε μέ ὅλη μας τήν καρδιά αὐτή τήν αγάπη καί αὐτή τή διακονία μέ τούς πολλούς κόπους καί τούς πολλούς καρπούς, τόσο τοῦ ἰδίου ὅσο καί τῶν καλῶν συνεργατῶν του.

Ὁλόθυμη εὐχή καί προσδοκία μας εἶναι τοῦτο τό συνέδριο, πού εἶναι ἕνας ἀπό αὐτούς τούς καρπούς, νά γίνει ἕνας θεσμός πού θά καρποφορήσει ἔτι καί ἔτι, ἐνημερώνοντας, προβληματίζοντας, συγκινώντας, εὐαισθητοποιώντας καί σκιαγραφώντας μιᾶ ὀλοκληρωμένη εἰκόνα τῆς ποιμαντικῆς τῶν φυλακῶν σέ πανελλήνιο ἐπίπεδο. Ἐτσι, καί ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί οἱ κατά τόπους Ἱερές Μητροπόλεις θά ἀποκτήσουν μιᾶ σαφῆ ἰδέα τοῦ πῶς ἐπιτελεῖται ἢ πρέπει νά ἐπιτελεῖται ἡ διακονία αὐτή στούς χώρους κράτησης, μέ σκοπό τήν δημιουργία ἑνός ὀργανωμένου συστήματος ἀνά τήν χώρα διακονίας, στηρίξεως καί παραγωγίας τῶν κρατουμένων ἀδελφῶν μας.

Σᾶς εὐχαριστῶ.